

vedrørende de forskellige Ting, som have været behandlede omkring paa Møder i de forskellige Egne af Landet. Postvæsenet er vistnok meget vel ordnet, men det er vistnok saaledes, at den rivende Udvikling, der er foregaaet her i Landet med Hensyn til Postforøgelsen, har været saa hurtig, at man, særlig af økonomiske Grunde, har holdt stærkt igen med Hensyn til Forøgelsen af den levende Arbejdsstyrke. Det kan gaa nogle Aar, men der vil komme en Tid, hvor der nødvendigvis maa reformeres paa dette Omraade og raades Bod paa det i flere Aar gennemførte Sparesystem, og jeg tror, at Tiden nu er kommen, da man nødvendigvis maa tage denne Sag op til alvorlig Overvejelse, hvis man ikke fuldstændig vil overbebyrde disse Folk indenfor Postetaten. Det har i flere Aar været saaledes, at naar en Postmester ude i Landet har forlangt 4 Postbude, har han faaet 2, og naar han har forlangt 3, har han maa-ske faaet 1. Denne Reduktion har medført, at der nu er en større Trang til, at Postbudenes Antal betydelig forøges, hvis ikke den allerede for manges Vedkommende meget lange Arbejdstid yderligere skal forøges.

Der findes i Officielle Meddelelser fra Generaldirektoratet for Postvæsenet af 26. Oktober 1907 en Artikel om Personalets Tjenestetid, hvor bl. a. Tjenestetiden for Postbude opføres. Med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne oplæse et Par Linier: „Postbude. For disses Vedkommende gælder ligeledes, at den daglige Arbejdstid vil være at fastsætte under Hensyn til Arbejdets Art, og vil man herved gaa ud fra, at Arbejdstiden, iberegnet den gennemsnitlige maanedlige Tjenestetid paa Søndage, bør fastsættes til ca. 60 Timer ugentlig ved Tjeneste af lettere Art og til ca. 55 Timer ugentlig ved Tjeneste af mere anstrengende og forceret Art“. Denne Bestemmelse, givet af Generaldirektøren for Postvæsenet, er jo ikke overholdt og kan ikke paa langt nær overholdes, idet Tjenestetiden er meget længere end foreslaaet her. Denne Tjenestetid er altsaa forlængst overskreden for de flestes Vedkommende. Der findes mange, der have en ugentlig Arbejdstid af 60—70 Timer.

Jeg skal nævne et ganske enkelt Eksempel paa en Foranstaltning, som straks gav en Tjenestetidsforøgelse, nemlig den, at der 1. Maj blev sat et Tog i Gang fra Frederikshavn til København. Foruden at alle Postbudene paa hele den

Strækning, hvor dette Tog, der gaar fra Frederikshavn ved 5-Tiden og kommer hertil 4,48, holder, have faaet Ekstraarbejde derved, har det her i København skaffet Postbudene en forlænget Arbejdstid af 10¹/₂ Time hver anden Uge eller 5¹/₄ Time om Ugen, idet der er blevet 5 Ombæringer om Dagen i Stedet for 4. Der er af Postbudene fremsat Ønske om, at der paa V. ansættes 16 nye Brevbærere, paa Ø. 15 og paa N. 10, i alt 41 Postbude mere, foruden de Kontorbude, som ere opførte paa Finansloven. Dette Krav er i Overensstemmelse med det Krav, som er stillet fra de Herrer Postmestres Side, og er sikkert nødvendigt for at bringe den uforholdsmæssig lange Arbejdstid paa indtil 70 Timer ned noget nærmere til den af mig oplæste, af Generaldirektøren i Oktober 1907 foreslaaede Tjenestetid. I Strandvejsdistriktet er Brevenes Antal paa et Aar steget fra 469,496 til 612,898, det vil sige en Forøgelse med 143,402 Breve foruden anbefalede Breve og al anden Postbesørgelse. Men til Trods herfor har det ikke været muligt at faa eet Bud. Til Sundbyerne, hvor der fra 1. Maj 1910 skal inddrages 3 Landpostbude, fordi et Villakvarter skal inddrages under Sundbydistriktet, har man paa Finansloven kun optaget 2 Postbude, medens der er forlangt 4, og 4 ville være nødvendige til at overtage de 3 Mands Arbejde, idet der tidligere kun har været 3 Postbesørgelser, medens der nu bliver 5.

Kassetømmerne klage over den lange Arbejdstid, og vistnok med Ret, særlig fordi deres Arbejdstid strækker sig fra 3 Morgen til 12 Nat med nogle Afbrydelser nogle Timer midt paa Dagen. Der kunde vist være Grund til at imødekomme det Krav, som fra Postfunktionærernes Side er stillet om at faa Treholdsdrift indført saavel der som ved Brevombæring, med 10 Mand paa hvert Hold for Kassetømmer og Brevbærere, samme Ordning, som vistnok er indført i K.-Distriktet.

Der er et andet Forhold, jeg endnu vil omtale, medens jeg dvæler ved København. Det er blevet mig meddelt, at alle Reservepostbudene samles her paa Købmagergade, medens der ikke omkring i de forskellige Postdistrikter kommer et eneste Reservepostbud. Jeg spurgte vedkommende, hvad man da gjorde, hvis et Postbud blev sygt og ikke kunde besøge Ombæringen. Han svarede, at Brevene bleve saa liggende til næste Post, eventuelt, hvis det var Aftenposten, til Dagen efter. Hvis dette er rigtigt, forekommer det mig, at man